

Σκίτσο του Πάνου Ζάχαρη

Γράφει ο **Νικόλαος Τζαχρήστας**

Στην Ελλάδα για χρόνια ολόκληρα υπήρχε μια προκατάληψη για την αριστερά από την πλειοψηφία των πολιτών. Η προκατάληψη αυτή είχε δυο κυρίως αιτίες. Η μια αιτία ήταν η προπαγάνδα που ξεκίνησε από την εποχή του Ελ. Βενιζέλου με τον περίφημο ιδιώνυμο νόμο, συνεχίζει στον εμφύλιο και φτάνει μέχρι και τις μέρες μας που πολλοί θεσμοί και οι λοιπές πολιτικές δυνάμεις είχαν καταστήσει την αριστερή ιδεολογία ως κάτι διαβολικό στην συνείδηση του λαού. Η δεύτερη αιτία ήταν ο φόβος για εκτοπίσεις, εξορίες και μετά το φακέλωμα στο πιο πρόσφατο παρελθόν. Η αριστερά κατάφερε να αποδομήσει την πολυετή προπαγάνδα εναντίον της, να επιφέρει καίριο χτύπημα στο σάπιο πολιτικό σύστημα και να αποκτήσει μια μεγάλη ευκαιρία για να μπει στο κέντρο της πολιτικής ο άνθρωπος.

Η αριστερά ως ιδεολογία έχει ως επίκεντρο τον άνθρωπο. Ο άνθρωπος που πρέπει να ζει σε ένα κράτος δικαιοσύνης με ίσες ευκαιρίες για όλους και που όλες οι εξουσίες θα πηγάζουν από τον λαό για τον λαό.

Η εκλογική νίκη του ΣΥΡΙΖΑ την 25η Ιανουαρίου ήταν μια τολμηρή απόφαση της πλειοψηφίας του λαού για μια καθολική ανατροπή του πολιτικού συστήματος. Όχι του συστήματος που όπως μερικοί θέλουν να πιστεύουμε ότι ξεκίνησε το 1974 με την μεταπολίτευση αλλά ένα σύστημα που έχει επικρατήσει από την ίδρυση του νεοελληνικού κράτους. Οι συντελεστές λοιπόν αυτής της νίκης ήταν οι παραδοσιακοί αριστεροί αλλά και ένα πολύ μεγάλο τμήμα του λαού που είδε τις μάσκες του παλαιοκομματικού συστήματος να πέφτουν και να βγαίνει το πρόσωπο που καλυπτόταν με πολλά τεχνάσματα για δεκαετίες.

Και ερχόμαστε στο τώρα. Τώρα λοιπόν υπάρχει ένα δίλημμα για την κυβέρνηση της αριστεράς. Θα προχωρήσει σε ρήξη με τους συντελεστές της ευρωπαϊκής τραγωδίας ή θα προσπαθήσει να κερδίσει χρόνο για να αντιστραφούν οι πολιτικοί συσχετισμοί στην ευρώπη. Τα δεδομένα έχουν ως εξής. Όσο και αν αλλάξουν οι πολιτικοί συσχετισμοί στην ευρωζώνη θα υπάρχουν πάντα εκείνοι οι ηγέτες που θα παραβλέπουν την τεράστια ανθρωπιστική κρίση και θα συνεχίζουν το καταστροφικό τους έργο. Εκτός και αν η ανατροπή της κυρίαρχης νεοφιλελεύθερης πολιτικής είναι σαρωτική. Πράγμα πολύ δύσκολο. Με λίγα λόγια αν η πολιτική της Ε.Ε. εξακολουθεί να είναι δεμένη στο άρμα της νεοφιλελεύθερης Γερμανίας θα συνεχίσουμε και εμείς να δεχόμαστε πιέσεις για την φτωχοποίηση του λαού, για ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας, για ενταφιασμό των εργασιακών και δημοκρατικών κατακτήσεων. Και επίσης δύσκολο είναι ότι μέσα σε αυτόν τον χρόνο που προσπαθεί να κερδίσει η κυβέρνηση, μπορεί να τον κερδίσει χωρίς συμβιβασμούς για μνημονιακά μέτρα και ξεπούλημα δημόσιας περιουσίας. Γιατί εάν δεν εφαρμόσουν την πολιτική τους τα αρπαχτικά της Ε.Ε. θα αφήσουν να συμβεί αυτό που ουσιαστικά συνέβη από το 2010. Πιστωτικό γεγονός και πτώχευση.

Οι παραδοσιακοί αριστεροί άρχισαν να βλέπουν με καχυποψία τις κινήσεις της κυβέρνησης που αφορούν

τους έντιμους συμβιβασμούς και ταυτόχρονα στελέχη του κυβερνώντος κόμματος αλλά και υπουργοί άρχισαν να κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου για αποπροσανατολισμό της κυβερνητικής πολιτικής από το προεκλογικό σχέδιο του ΣΥΡΙΖΑ αλλά και τις ηθικές αρχές της αριστεράς.

Για μια ακόμη βραδιά αυτήν της 28ης Μαρτίου δεχόμαστε ασφυκτικές πιέσεις για να επανέλθουμε στην προ εκλογών κατάσταση αλλά πιέζεται και η κυβέρνηση για να αυτογελοποιηθεί ή να αυτοακυρωθεί. Η ρήξη νομίζω πως είναι η μοναδική διέξοδος εφόσον η κυβέρνηση της αριστεράς πιστεύει αυτά που έλεγε. Είναι νομίζω παρανοϊκό η ελληνική κυβέρνηση να συνδιαλέγεται με αυτούς που δεν τους απασχολεί η γενοκτονία που διεξήχθη στην Ελλάδα από τις πολιτικές τους και πόσο μάλλον με αυτούς που απαιτούν να συνεχίσει αυτή η γενοκτονία. Στέλνουν τους «θεσμούς» να ερευνήσουν το δημοσιονομικό κενό αλλά δεν στέλνουν τους θεσμούς να καταγράψουν την καταστροφή αλλά και την διενέργεια του λογιστικού ελέγχου για να δουν οι γερμανοευρωπαίοι με ποιους συνεργάζονταν πριν τις εκλογές.

Η στάση ζωής «σφάξε με αγά μου» δεν ταιριάζει στην αριστερά που στηρίζει τον άνθρωπο. Η αριστερά δεν μπορεί και δεν δικαιούται να θυσιάσει και άλλους ανθρώπους με την δικαιολογία των έντιμων συμβιβασμών.

Η πιο λογική τροπή μετά και τις σημερινές ακροβασίες των γερμανών πάνω σε ανθρώπινα πτώματα είναι η ρήξη. Μια επιτάχυνση του λογιστικού ελέγχου και η ακριβής καταγραφή της καταστροφής στην Ελλάδα με ταυτόχρονη δημοσιοποίηση και προσφυγή με αυτά τα στοιχεία στην ευρωπαϊκή και διεθνή δικαιοσύνη. Για να δουν οι λαοί της ευρώπης και του πλανήτη τι συνέβη εδώ και τι πρόκειται να συμβεί και σε αυτούς στην περίπτωση που οι εγκληματικές πολιτικές της φτωχοποίησης συνεχιστούν. Ο λαός έδωσε την εμπιστοσύνη του στην κυβέρνηση για να σταματήσει εδώ η σφαγή του. Μπορεί όλα τα παραπάνω να φαίνονται ως συναισθηματικές φανφάρες αλλά κάθε μέρα οι ευρωπαίοι αξιωματούχοι μας αποδεικνύουν ότι αυτή είναι η ωμή αλήθεια. Η συνδιαλλαγή με τους μισάνθρωπους που θέλουν και άλλο αίμα στον βωμό της απάνθρωπης πολιτικής τους πρέπει να σταματήσει κάπου εδώ. Η επανεκκίνηση ενός κράτους με διαφορετικά πρότυπα και προσανατολισμούς είναι εκεί που μας σπρώχνει το καθήκον όχι μόνο απέναντι στον ελληνικό λαό αλλά και απέναντι στην ανθρωπότητα. Το πείραμα πρέπει να σταματήσει εδώ.